

(דף יט ע"א) תיקונייה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, פרוף נשם פבוד מלכותו לעולם ועד, פל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמין אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא בם או"ה (תהלים קיח ט) אי"ה בחושפן או"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתר עלאה, ואנון שבע ספירן פלילן בשבע שמחון.

וכלהו פלילת לון בת שבע, ולית ספירה מכלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בבת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הוו מריקין לבר מינה הוה פרו"דא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומרה, פי אם בזאת, בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז ג), דלית רשו לנביא וחפימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהי"ם, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיהודא, שלימו דשפא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונת המישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדחכי הא אללהו אוזמן לגביה דרבי שמעון, אמר ליה רבי רבי, והא ב' פתיחא איהו, אם פן במאי איהי מחשבה סתימא בה, אלא בריש הורמנותא דמלפא, בוצינא דקרדינותא, פד מדיד משיחא, האי נקודה, נפיק מינה קו, דסתים ניצוצא, והיא מחשבה פגוונא דא, בןקדמיתא איהי מ"ם סתימא, וכד אתפשט קו דאיהו ו' מן המדה, איהי אתפתחת ואתעבדת ב', ודא בראשית ב' ראשית, נקודה בהיכליה.

וכד איהו ס סתימא, איהי מ"ם רבתא מלסרבה המשרה (ישעיה ט ו), ואתעבדת עזקא, ובגינה אתמר לגבי כלה, תהא לי מקודשת בטבעת זו, ועלה אתמר קוטרא בגולמא, נעוץ בעזקא, ואיהו לא חוור ולא סומק ולא אוכס ולא ירוק ולא גוון פלל, וכד אתפשטא לאנהרא, איהו עבדת גוונין לאנהרא.

ורזא דמלה עוטה אור בשלמה וכו' (תהלים קד ב), פד איהו אור מעוטרף ולא אתפשט, ואיהו סתים, אתקרי אויר, אור סתים באת יו"ה, נקודה בהיכליה, פד אפיק י' מאו"ה, אתגליא או"ה, ודא איהו ויאמר אלהי"ם יהי אור (בראשית א ג), וחקמש זמנין אור אינון בעובדא דבראשית, ואינון ה', ועליהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים, ודא דרועא ימינא, ואיהו גוון חוור, ושמים בזרת תפן, דא דרועא שמאלא, דאיהו גוון סומק, וכל בשליש עפר הארץ, דא גופא עמודא דאמצעיתא, ודא גוון ירוק, ושקל בפלס הרים (דף יט ע"ב) ונגבעות במאזנים, תרי סמכי קשוט, והאי ה' איהו אתפשטת לאנהרא בחמש גוונין, דאינון חמש זמנין אות, י' איהו מדה דילה, ה' עלאה חמש

אור, ה' תתאה חמש גוונין דנתרין בהון חמש אור, וכד אתפשטת ה' עלאה לאנתרא בה' תתאה, בחמש גוונין (דנתרין) דילה, מיך אתפשט ו' לגבה, ודא איהו נוטה שמים פיריעה, דודאי כד איהי נהירא בגוונין דילה, אתמר בה (בראשית ט זט) וראיתיה לזפור ברית עולם, וראיתיה בתכשיטה, ככלה דמתקשטא לגבי בעלה, ומיך נוטה שמים פיריעה, דאתי בעלה לגבה.

ודא איהו רזא דקו המדה דאיהו ו', מההיא מדה דאיהי י', ולבתר דאיהי נטלא שמא קדישא, אתעבידת איהי מדה מתתא לעילא.

כמה דנקודה י' איהי מדה לעשר ורעו, כד איהי אמה מסטרא דאות ו', כלילא מעשר אמות, הדא הוא דכתיב (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, ודא י', ואמה ה' עלאה, וחצי האמה ה' תתאה, ארך היריעה האחת דא ו', ואמאי אתקרי ה' תתאה חצי האמה, בגין דאתקרי מצה פרוסה לחם עוני.

והאי נקודה כד סלקא לגבי א' דאיהו אוירא סתים, אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים, בגין וקמץ הפהו משם מלא קמצו (ויקרא ב ב), ואיהי מחשבה סתימא, ם סתימא, מפתחא דילה מאי ניהו פת"ח, ודא ו', ואיהו נטוי פגוונא דא (נ"א), כד אתפריש מנקודה איהו רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה דאיהי ניצוצא דקמ"ץ, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, מאן תיה דא מלכות, דאיהי ניצוץ לתתא מן רקיע, פגוונא דא א (נ"א) מאן רקיע דא צדיק, והאי איהי תיה אשר תחת אלה"י ישראל, ראשי החיה דלתתא נצח והוד.

ואית תיה עלאה פגוונא דא ודא י' עלאה דאיהי על הרקיע, ואיהי מחשבה עלאה, פתר ברישא דכלה, רקיע דילה ו' עלאה, והאי איהי עטרת תפארת, ראשין דילה תרין דרועין.

ואיהי עטרה בראש אבא ואימא, ואיהי פתר עלאה ודאי, ורישין דילה לעילא אינון אבא ואימא, איהי י' בכל אתר, קוצא דילה לעילא, וגין דילה באמצעיתא, וסופא דילה לתתא, פללא דאתוון דשמא מפרש.

רישא דילה לעילא ברזא דטעמי, וגין דילה באמצעיתא ברזא (נ"א כללא) דאתוון, גופא לתרוניהו, וקוצא דילה לתתא ברזא דנקודי, ולתתא איהי האי נקודה מים נוקבין, ולעילא מים דכורין, רקיע באמצעיתא פגוונא דא א, עלה אתמר (בראשית א ו) ויהי מבדיל בין מים למים.

והאי איהו מחלוקת שהיא לשם שמים, דאיהו סופה להתקיים, ולאעלא שלם ויהודא בתרוניהו, ולא מחלוקת דפרודא, פגון מחלוקת קרח ועדתו באהרן, ומחלוקת האי דאיהו לשם שמים, בגין דמים תתאין אינון בוכין ואמרין אנן בעיין למתוי קדם מלכא עלת העלות, ובצען לסלקא לעילא, רקיע אפריש ביניהו, עד העלת העלות שני לון שוין, י' מסטרא דא, וי' מסטרא דא, ו' באמצעיתא, פגוונא דא יו"י דאיהי א, ואלין בלהו קרבין לעלת העלות, ורזא דמלה ויעש אלהי"ם את שני המאורות הגדולים, ואינון שוין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כא) והיה אור הלבנה כאור החמה.

נה

דף יש ע"ב

ממלכת הרשב"י
גירסת
הזוהר העולמי

תקונא חמישא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תקונא חמישא

תא חזי קמ"ץ איהו סתים באת י' מפל סטרא, עילא ואמצעיתא ותתא, ודא קומץ סתים בתלת
ספירן, פתיחו דיליה איהו בחמש אור, דאינון חמש אעבטאן עלאין ואינון ה' עלאה,

